

Lovforslaget stadfæstet som Lov. Men, som sagt, hvis det blev vedtaget, som det foreligger her, synes jeg, det vilde være et udmærket Fremskridt i Forhold til den Straffelov, vi har.

Ser vi paa Lovforslaget i Forhold til den Udvikling, der er foregaaet siden 1866, stiller Sagen sig maaske ikke ganske paa samme Maade. Siden den Tid har Danmark jo gennemgaaet den største Udvikling, det vel nogen Sinde har gennemgaaet. Det er ikke for meget at sige, at Udviklingen i de omtrent 60 Aar er langt betydeligere end den Udvikling, der er foregaaet fra 1683, da vi fik Christian den Femtes Danske Lov, til 1866. I disse omtrent 200 Aar er der ikke foregaaet nær saa store Forandringer i Samfundet som i de sidste 60 Aar, hvor hele Samfundsklasser er kommet frem i et ganske andet Plan, end de stod i før 1866. Hele Bondestanden er blevet økonomisk frigjort i den Tid, i alt Fald den Del af Bondestanden, der bor i de østlige Dele af vort Land, og hvis økonomiske Grundlag stammer fra Kronsalgene, og som først havde sin egentlige økonomiske Fremgang fra Midten af Tresserne. At denne Klasse har gennemgaaet en overordentlig indgribende Forandring i denne Tid, derom kan man jo slet ikke tvivle, naar man ser de Vilkaar, hvorunder den nu lever. Arbejderklassen er saa at sige opstaaet efter den Tid, Industriarbejdere fandtes saa godt som ikke tidligere, og nu danner de en betydelig Klasse, vel endogsaa den største her i Landet. Samfundsformerne, Forretningstilværet og Samfundets Virksomhed i det hele er jo ogsaa undergaaet en mærkbar Forandring, Aktieselskabsformen anvendes i Industrien, Andelsformen i Landbruget, der er mange flere Muligheder for Indgriben fra dygtige Folks Side, men der er ogsaa mange flere Muligheder for Bedragerier, for at komme paa Kant med Loven, og der stilles derfor større Krav og andre Krav til Straffeloven, end der kunde stilles i 1866.

Det er endvidere i denne Tid, at Selvstyret, det kommunale Selvstyre og Selvstyret paa de mangfoldigste Omraader, har vundet Indpas, at Samfundet er blevet gennemorganiseret, saaledes at der nu ikke er nogen Klasse eller nogen Del af en Klasse, som ikke er organiseret. Dette medfører Tillidshverv og kan ogsaa medføre Brud paa Tillidshverv og Misbrug af Tillidshverv. Alt dette betinger Forhold, der muligvis kan medføre Straf, og der maa derfor være Plads til det i Straffeloven.

I den samme Tid har Kvinden faaet Ligestilling med Manden, og hun indtager

nu en ganske anden Stilling i Samfundet end i 1866. Jeg skal blot nævne en ganske enkelt Ting, som at Kvinder i Straffeloven af 1866 næsten kun nævnes som „Fruentimmere“, og ærede Medlemmer vil vide, at det er et Udtryk, som nu ikke ret vel kan anvendes, og som heller ikke bliver anvendt i det Straffelovforslag, her foreligger.

Der er altsaa mange sociale Nydannelser, mange nye Fremtoninger, som kræver en helt anden Straffelov end den, vi nu har, en ny Kultur, nyt Livssyn, nyt humanitært Syn paa Straffens Hensigt, paa, hvorledes Samfundet skal optræde overfor Forbryderne; der tages Hensyn til deres Opdragelse, og mange mener nu, at de skal opdrages i Stedet for at straffes. Alt dette bevirker selvfølgelig, at Straffeloven maa være anderledes, end den tidligere var.

Hvis man vilde stille ideelle Krav til Straffeloven, kunde man dele Lovovertræderne i 3 Klasser: De syge, som bør anbringes paa en Kuranstalt, de farlige, som bør tages i Sikkerhedsforvaring, og endelig alle de andre, som paa Grund af sociale Forhold, daarlige Familieforhold eller daarlig Opdragelse, er kommet paa Kant med Samfundet, og som bør retledes og drages i den rigtige Retning. Fordringen i „Danske Lov“ var Hævn: Øje for Øje, Tand for Tang; Gud vilde, at Heksene skulde brændes, og da Menneskene gerne vilde gøre det godt, pinte de dem først, inden de brændte dem. De strenge Straffe var Kendemærket for denne Lov. I 1866 er man naaet videre frem, der er fremdeles Gengældelse i Loven, men der er ogsaa Tugt til Oplæring, til Skræk og Advarsel.

Nu derimod skulde man synes, at vi maa kunne komme ind paa ikke blot at værne Samfundet og værne den enkelte mod Overgreb fra Forbryderens Side, men ogsaa at værne Forbryderne mod alt for streng en Straf, saaledes at de kan blive bragt paa ret Vej igen. Under Hensyn til alt dette kunde Kommissionen maaske være gaaet noget videre, skulde man synes. Men der er Grund til at takke den for, hvad den har naaet, og man kan i hvert Fald ikke bebrejde Ministeren, at han har bygget paa dette Kommissionsarbejde, der har varet henimod en Snes Aar, og som er udført af nogle af vort Lands dygtigste Jurister.

Jeg kan til sidst i dette Afsnit ogsaa sige, at Sproget i dette Lovforslag er udmærket Dansk; bortset fra, at der findes nogle ganske enkelte Fremmedord, som jeg mener bør pilles ud under Udvalgsbehandlingen, har man gjort sig hæderlige Bestræ-